

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De corona gloriosa sibi præparata, propter vituperia & vulnera, à Picardis
sibi inflictæ. VIII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT VIII.

De corona gloriosa ei preparata, propter vituperia & vulnera à Picardis ipsi inflicta.

ALia quoque vice raptā in spiritu, vidit gloriosam valde coronam sibi preparatam, quam post presentis vitę labores & dolores à Domino erat perceptura, in qua tamen plura adhuc videbatur imperfecta. Ad seipsam igitur reuersa, memor coronę præstentę rogabat Dominum multa instantia, quatenus sua pietate ita secū agere dignaretur, quod corona illa perfectē posset instaurari. Eodē quoque tempore petiuit à Domino, vt ad imitandum vestigia eius ipsam ad se intromitteret, & post intromissionem calcibus eam expelleret.

2. Dum hæc frequenter & ardentissimè postularet, contigit anno Domini millesimo quadringentesimo vigesimo octauo, quod Philippus Dux Burgundię, cum multo exercitu Picardorum & aliorum armigerorum Hollandiam intraret, ad compellendum ciuitates, vt eum in Dominum & Rectorem patrię suscipere. Cū ergo potentissimus Dux, in multis ciuitatibus honorificè esset susceptus, venit tandem circa festum Sanctorum martyrum Gereonis & Victoris ad ciuitatem Schiedam, vbi similiter à ciuibus est receptus. Post refectionem igitur prandij, quidam (vt ferunt) medici & chirurgi de familia Ducis prædicti, accesserunt ad dominum Ioannem Angeli curatum ecclesię, petieruntque ab eo, vt ad domum huius virginis eos introduceret. Qui nihil mali de ijs suspicatus, petitioni eorum acquieuit. Ingressis igitur eis ad virginem, subsequētib; famulis eorum moribus in compositis; cū tumultum illorum compescere niteretur, ne Dei famulam molestarent, illi indignanter eum repellentes, seorsum abire iusserunt, inhonestā verba de ipso cum ea iactantes. Mansit tamen curatus in cella eius stans prope altare, tristis satis & confusus. Illi verò peruersi, vt eam quę in tenebris iacebat conspicerent, cortinam remouent, candelam accendant, & ablato operimēto quo virgo hydropica tegebatur, sanctam penitus denudant (proh dolor) nec Deum, neque Angelos, neque hominum presentiam reuerentes.

3. Hęc cū filia fratris eius, Petronilla virgo iuuenula, obsequio virginis delita, videret, egerrimè tulit, & zelo Dei accensa, fortiter se illis obiecit, pudicitiam virginalem defendere nitens. Indignum quippe iudicabat, quod absconditam Christi margaritam, oculi carnalium nudam aspiciere deberent. Tunc maligni illi satellites honestatis oblitī, hanc iuuenulam irreuer-

renter

reter arripiunt, & à se proijcientes, ad scabellū altaris graui-
ter allidunt, in tantum quòd in femore atrocissimè lasa, vsque
ad mortem claudicaret. Sed nec his malis violentè patris cõ-
tenti, ad grauiora & sceleriora prorumpunt. Nam sanctam &
incontaminatam, fornicariam dicere ausi sunt: sobriam & sine
cibo viuentem, nocturnis conuiuijs vacantem garriebant: quo-
rum vnus, qui lumen tenebat, bestiam eam appellabat: quam
certè Angelus sanctus custos eius, in paradifum sæpe tranfuit,
& ducebat.

4. Inter hæc tam multa & contumeliosa verba ab impijs di-
cta, adijciunt ignominiosa facta, humanis oculis pauescenda.
Nam omni honestate remota, debilem virginè propter hydro-
picam passionem, & in superficie cutis valde tumentè, pollutis
manibus suis attrèctantes & pungentes, in tribus locis vulnera-
uerunt: ex quibus sanguis tam copiosè profudit, quòd oportebat
recentem cruorè de lectulo cum pelui exhauriri. Quo sce-
lere audacter perpetrato, egressi lauerūt manus suas à sanguine,
quem fuderunt: & regressi, pro verbis venis, quã postulare de-
buerant, in contumeliosa verba linguam maledicam iterum re-
laxarunt. Sicque completerum est in hac virgine, quòd Dominus
discipulis suis dixit: *Si me persecuti sunt, & vos persequentur. Et si
patrem familias Beelzebub vocauerunt, quanto magis domesticos eius?*

5. Tunc virgo, tanquam ovis innocens in lectulo iacens, san-
guine proprio perfusa, ad occisionè parata, patienter omnia hæc
pro Christo suscepit: & conuitiantibus ac vulnerantibus se, his
verbis mansuetè respondit: Cur non timetis ita sinistrè diuini-
tatis in me opera interpretari, qui ignoratis, quale iudicium vo-
bis à Deo sit futurum? Eadem hora recedente Duce, sequuntur
& inuasores illi. Rectores autem ciuitatis, audientes tam enor-
mia mala virgini insolenter ingesta, quasi pro consolatione ma-
lorum factorū, comminabantur se velle Duci conqueri, quate-
nus contra tanti sceleris auctores iustam exerceret vindictam.

6. Tunc virgo mitis & patiens in aduersis, memor Dominici
sermonis, *Mihi vindictam & ego retribuam*; omnino prohibuit
petere humanamque exercere vltionem, quia Deus citò hanc
vindicabit iniuriam. Quod diuino nutu celeriter factum est;
nam omnes in diuersis locis, eadem hyeme mortui sunt. Si
quidem vnus eorum, qui lumen tenuerat, & conuitia virgini in-
tulerat in portu prope Rotterdam, nauigio veniens, ab vna par-
te nauis ad aliam, quasi valido vento agitur, à principe tene-
brarum submersus est: atque contracta ceruice, mortuus extra-
ctus in cæmeterio sepultus est. Secundus prope Zerixeam in fu-
riam conuersus, ne præsentès læderet, de nauis in scaphâ proje-
ctus

360 DE VITA B. LIDEVVIGIS VIRGINIS
ctus ac mortuus sublatus, in ciuitate sepultus est. Tertius mili-
tatis, in bello percussus, interijt. Quartus, qui se medicum fate-
batur, apud Slusam apoplexia tactus obmutuit, Vnde à famulo
suo admonitus, de his quæ cum aliis contra virginem egerat,
& quæsitus, an de prædictis doleret, postulanti per tactum ma-
nus & gestus oris, qualecumq; signum pœnitudinis ostendens,
defunctus est. Famulus autem eius postea ad virginem veniens,
pro magistro veniam cum lachrymis petijt & obtinuit.

7. Flebat ergo virgo sancta multo tempore his perceptis, nõ
sua vulnera, sed eorum perditione atque scelera commissa de-
plorans. Consistentibus autem apud eam Rectoribus ciuitatis,
ait ad eos virgo futura prædicendo: Ego quidẽ nunc hæc passa
sum, sed vobis imminet iudicium, quod ignoratis. Nec multo
post, cum aliqui eorum, quasi proditores ciuitatis accusati, ti-
merent à Duce capitali sententia puniri, dixerunt, Ecce, hoc est
iudicium, quod Lidia nobis prædixit futurum. Post hæc Ange-
lus Domini sanctus apparens ei & sorore nominans, indicauit,
quod per irreuerentem illam violentiam à Picardis sibi facta,
posita fuerat in vestigiis Saluatoris, sicut antea petierat: atq; per
opprobriosa verba, quæ ab eis audierat, margaritæ quæ resta-
bant in corona sua, iam perfecte completæ erant.

C A P V T I X.

De patientia & morte Petronilla, neptis huius virginis.

1. **D**ignum est nunc aliqua etiam de Petronilla virgine, huius
sacrae virginis nepte recitare. Hæc igitur iuuenula anno-
rum ferè decem & septem, filia fuit fratris Lidia virginis, ama-
trix & custos perpetuae castitatis, curam gerens matertera suæ
die ac nocte, in tam graui molestia longæ ægritudinis. Hæc car-
ne propinqua, spiritu soror, seruitio ancilla, elegit virgo virgini
seruire, & castis obsequiis vulnera languentis benignissime de-
linire. Hæc in persecutione Picardorum, qui sanctam Lidiam
virginem, Deo placentem, ampliori gloria coronandam, graui-
sime vulnerauerunt; totis viribus, pro defensione infirmæ ma-
tertera suæ (vt præfatum est) se opposuit, ne innocentem læde-
rent. Valde enim condoluit cum ea, quæ lædebat: atq; plures
graues contumelias & terrores audiens, læsiones etiam corpo-
rales à Picardis accepit & sustinuit: ita vt diu infirmata, mortẽ
ex læsione incurreret. Ante cuius obitum paucis diebus præce-
dentibus, virgo Lidia in magna tribulatione posita, & ex perse-
cutione ad Deum feruentior effecta, talem visionem habuit,
verum præfagium futurorum.

2. Qua-